

Cartea lui Daniel — Numărul o sută patruzeci

Ultima Făgăduință: Dezvăluirea rolului lui Ilie înaintea Zilei Domnului

Jeff Pippenger

2024-03-16

Ultima promisiune a Vechiului Testament este că, înainte de ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului, va veni Ilie.

Țineți minte Legea lui Moise, robul Meu, pe care i-am poruncit-o în Horeb pentru tot Israelul, cu rânduielile și judecățile. Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de venirea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului: și el va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc țara cu blestem. Maleahi 4:4-5.

Elia care vine înaintea „zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului” este un sol individual și, de asemenea, mișcarea asociată cu solia pe care o proclamă acel sol. Elia care este trimis este, prin urmare, cei o sută patruzeci și patru de mii care nu gustă moartea, așa cum reprezintă Enoh și Ilie. Ei sunt aceia care sunt înălțați ca un steag la apropiata lege duminicală.

Ilie din ziua de pe urmă a fost, de asemenea, reprezentat de Ioan Botezătorul, însă Ioan nu i-a reprezentat pe cei o sută patruzeci și patru de mii. El i-a reprezentat pe aceia care se alătură mișcării și primesc solia solului zilei de pe urmă, care apoi sunt uciși de papalitate în ceasul crizei legii duminicale, care începe odată cu legea duminicală ce va veni în curând și se încheie când Mihail Se ridică, iar papalitatea ajunge la sfârșitul ei, fără să aibă cine s-o ajute.

Елија е претставен на гората Кармил, а Јован е претставен во банкетната сала на Ирод. Тие двајца историски сведоци ги поистоветуваат двете групи од Божјиот народ на последните денови, претставени во седмата глава на Откровението. Сто четириесет и четирите илјади и големото мноштво се усогласуваат со гората Кармил и со роденденската гозба на Ирод. Тие две пророчки линии обезбедуваат сигурна појдовна точка за внимателно да се препознаат елементите на осмата глава, која е од седумте глави во Откровение седумнаесет, со доволно пророчка подробност за да се разјасни како и зошто последниот претседател, кој е осмиот претседател што е од седумте, станува големиот диктатор на Соединетите Американски Држави во последните движења на шестото царство на библиското пророштво.

La legea duminicală se împlinește întreita unire.

„Prin decretul care impune instituirea Papalității, cu încălcarea Legii lui Dumnezeu, națiunea noastră se va despărți pe deplin de neprihănire. Când Protestantismul își va întinde mâna peste prăpastie ca să apuce mâna puterii romane, când își va întinde mâna peste abis ca să dea mâna cu Spiritismul, când, sub influența acestei întreite uniri, țara noastră va repudia orice principiu al Constituției sale ca guvernare protestantă și republicană și va lua măsuri pentru răspândirea falsităților și amăgirilor papale, atunci vom putea ști că a sosit timpul lucrării uimitoare a lui Satana și că sfârșitul este aproape.” Testimonies, volumul 5, 451.

Tetapi dalam ilustrasi ini terdapat suatu urutan, dan urutan itu merupakan pokok firman yang diilhamkan. Itu adalah suatu peristiwa yang terjadi pada dekret itu, yang dalam satu pengertian merupakan suatu peristiwa tunggal, tetapi sesungguhnya adalah suatu rangkaian peristiwa yang sangat cermat. Pada saat “dekret” itu, Amerika Serikat berhenti menjadi kerajaan keenam dalam nubuatan Alkitab, yang berarti bahwa di sanalah kerajaan ketujuh mulai, tetapi kerajaan ketujuh itu setuju untuk memberikan kerajaan mereka kepada binatang itu. Ketika nabi palsu dikalahkan, naga itu mengambil posisinya, dan segera memberikan setengah kerajaannya kepada binatang itu.

La Muntele Carmel erau patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și patru sute de proroci ai dumbrăvii, care erau în Samaria și mâncau la masa Izabelei.

Acum, dar, trimite și adună la mine pe tot Israelul pe muntele Carmel, și pe cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal, și pe cei patru sute de proroci ai dumbrăvilor, care mănâncă la masa Izabelei. 1 Împărați 18:19.

Ilie identifică confruntarea de pe Muntele Carmel drept o controversă, nu numai în privința întrebării cine era adevăratul Dumnezeu, ci și că era o controversă cu privire la cine era adevăratul profet.

Atunci Ilie a zis poporului: „Am rămas numai eu, singur, proroc al Domnului; iar prorocii lui Baal sunt patru sute cincizeci de oameni.” 1 Împărați 18:22.

Când jertfa lui Ilie a fost mistuită de focul care s-a coborât din cer, el i-a ucis apoi cu mâinile sale pe cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal.

Și Ilie le-a zis: „Prindeți pe prorocii lui Baal; să nu scape nici unul dintre ei.” Și i-au prins; iar Ilie i-a coborât la pâ râul Chișon și i-a înjunghiat acolo. 1 Împărați 18:40.

Baal a fost o zeităte masculină falsă, iar cei patru sute de proroci ai Așerei, care erau încă împreună cu Izabela, mâncând la masa ei în cetatea Samariei, erau prorocii zeității feminine, Astarte. Zeitatea feminină a supraviețuit măcelului făcut de Ilie prorocilor de pe Muntele Carmel.

„Poporul de pe munte se prosternează cuprins de teamă și uimire înaintea Dumnezeului nevăzut. Ei nu pot privi focul strălucitor, mistuitor, trimis din Cer. Se tem că vor fi mistuiți în apostazia și păcatele lor. Ei strigă într-un glas, care răsună peste munte și se repetă până în câmpiile de dedesubt cu o limpezime înfricoșătoare: «Domnul, El este Dumnezeu; Domnul, El este Dumnezeu.» Israel este, în cele din urmă, trezit și dezamăgit de amăgire. Ei își văd păcatul și cât de mult L-au dezonorat pe Dumnezeu. Mânia lor se aprinde împotriva prorocilor lui Baal. Cu o groază adâncă, Ahab și preoții lui Baal au fost martori ai minunatei manifestări a puterii lui Iehova. Din nou se aude, în cuvinte poruncitoare și zguduitoare, glasul lui Ilie către popor: «Prindeți pe prorocii lui Baal; niciunul din ei să nu scape.» Și poporul era gata să asculte de cuvântul lui Ilie. Ei au apucat pe prorocii mincinoși care îi amăgiseră și i-au dus la pâ râul Chișon, iar acolo Ilie, cu propria lui mână, a ucis pe acești preoți idolatri.” Review and Herald, 7 octombrie 1873.

Muntele Carmel preînchipuie legea duminicală care urmează să vină curând în Statele Unite. Atunci este ridicat steagul celor o sută patruzeci și patru de mii (preînchipuiți prin Ilie). Acolo

cornul protestant autentic este manifestat în mod distinct, în contrast cu cornul protestant contrafăcut, care se află în Samaria, hrănindu-se cu dieta Izabelei. Acolo cornul republican, care devenise cornul atât al bisericii, cât și al statului în perioada ce a condus până la Muntele Carmel, ajunge la sfârșitul său ca a șasea împărăție a profeției biblice. Ceea ce mai rămâne atunci este Ahab, și neamul lui întreit în zece, și Izabela, care s-a ascuns în Samaria, în timp ce ia masa cu protestanții apostatați. A șasea împărăție s-a sfârșit, iar apoi ploaia vine fără măsură.

La petrecerea de ziua lui Irod, Ilie, reprezentat de Ioan Botezătorul, se află în temnița romană, așteptând izbăvirea sau moartea. Nu există proroci ai lui Baal care să săvârșească dansul înșelăciunii, ci numai Salomeea, fiica Izabelei. Irod și prietenii săi de la curte sunt îmbătați de vinul Babilonului, căci ziua lui de naștere reprezintă de asemenea legea duminicală, iar toate neamurile au început să bea vinul Babilonului la 11 septembrie 2001, cu mult înainte de legea duminicală care va veni în curând.

Après cela, je vis descendre du ciel un autre ange, ayant une grande puissance; et la terre fut éclairée de sa gloire. Il cria d'une voix forte, disant: Babylone la grande est tombée, elle est tombée; elle est devenue une habitation de démons, un repaire de tout esprit impur, et une cage de tout oiseau impur et odieux. Car toutes les nations ont bu du vin de la fureur de sa fornication, les rois de la terre ont commis fornication avec elle, et les marchands de la terre se sont enrichis par l'abondance de son luxe. Apocalypse 18:1-3.

Aceste trei versete s-au împlinit atunci când marile clădiri ale New Yorkului, turnurile gemene, au fost doborâte printr-o atingere a lui Dumnezeu.

„Dar vine acum cuvântul că eu am declarat că New Yorkul urmează să fie măturat de un val seismic? Aceasta nu am spus-o niciodată. Am spus, pe când priveam marile clădiri care se ridicau acolo, etaj după etaj: «Ce scene îngrozitoare vor avea loc când Domnul Se va ridica să zguduie cumplit pământul! Atunci se vor împlini cuvintele din Apocalipsa 18:1-3.» Întregul capitol al optsprezecelea din Apocalipsa este un avertisment cu privire la ceea ce vine asupra pământului. Dar nu am lumină deosebită cu privire la ceea ce va veni asupra New Yorkului, decât că știu că, într-o zi, marile clădiri de acolo vor fi doborâte prin răsturnarea și iarăși răsturnarea puterii lui Dumnezeu. Din lumina care mi-a fost dată, știu că nimicirea este în lume. Un singur cuvânt de la Domnul, o singură atingere a puterii Sale mărețe, și aceste structuri masive vor cădea. Vor avea loc scene a căror înfricoșare nu ne-o putem imagina.”
Review and Herald, 5 iulie 1906.

Legea duminicală care urmează curând este reprezentată de al doilea glas din capitolul optsprezece al Apocalipsei și reprezintă Muntele Carmel al lui Ahab și ospățul de beție al lui Irod, după cum nici Izabela nu a fost prezentă pe Muntele Carmel. Până la legea duminicală, ea a fost uitată în timpul celor șaptezeci de ani simbolici ai domniei fiarei pământului, a șasea împărăție a profeției biblice. Când Izabela și-a primit rana de moarte în 1798 și 1799, a șasea împărăție (Statele Unite) și-a început perioada ca a șasea împărăție a profeției biblice. Când a șasea împărăție se încheie, atunci ea se întoarce și începe să-și cânte cântecele și curvește cu toate națiunile pământului.

Cântecele ei de desfrânare și de vin au fost inițiate în mod profetic la 11 septembrie 2001, dar aceasta a fost pur și simplu perioada de pregătire, așa cum fusese reprezentată de cei treizeci de ani de la 508 până la 538, prima dată când ea a luat tronul. Până la legea duminicală, când a șasea împărăție este ucisă de mâinile lui Ilie, ea a fost ascunsă în Samaria. În acel moment, Ioan Botezătorul este ținut în temnița ei, așteptând fie izbăvirea, fie moartea.

Irod și nobilii săi prieteni erau amețiți de vinul Babilonului, când Salomeea, fiica Irodiadei (Izabela), și-a executat dansul ei deosebit de seducător, iar Irod își manifestă poftele sale desfrânate și incestuoase. El este pe deplin captivat de avansurile sexuale ale fiicei sale vitrege și îi oferă până la jumătate din împărăția sa.

Și când a venit o zi prielnică, Irod, cu prilejul zilei sale de naștere, a făcut un ospăț pentru mai-marii săi, pentru căpeteniile oștirii și pentru fruntașii Galileei; iar când a intrat fiica acelei Irodiade și a jucat, ea a plăcut lui Irod și celor ce ședeau la masă împreună cu el. Împăratul a zis fetei: „Cere de la mine orice vei voi, și-ți voi da.” Și i-a jurat: „Orice-mi vei cere îți voi da, până la jumătate din împărăția mea.” Ea a ieșit afară și a zis mamei sale: „Ce să cer?” Și ea a zis: „Capul lui Ioan Botezătorul.” Și ea a intrat îndată, în grabă, la împărat și a cerut, zicând: „Voiesc să-mi dai chiar acum, pe o tîpsie, capul lui Ioan Botezătorul.” Și împăratul s-a întristat foarte mult; totuși, din pricina jurământului său și a celor ce ședeau la masă împreună cu el, n-a voit s-o refuze. Și îndată împăratul a trimis un călău și a poruncit să i se aducă capul. Călăul s-a dus și i-a tăiat capul în temniță, l-a adus pe o tîpsie și l-a dat fetei, iar fata l-a dat mamei sale. Marcu 6:21–28.

Primul glas din Apocalipsa optsprezece a răsunat la 11 septembrie 2001, iar al doilea glas răsună la legea duminicală care va veni în curând. În istoria reprezentată în Ioan capitolul șase, primul glas din 2001 a fost glasul lui Hristos, care îi înștiința pe ucenicii Săi că trebuie să mănânce trupul Său și să bea sângele Său, căci El era adevărata Pâine a Cerului. Acea perioadă a început în Galileea și s-a încheiat cu o curățire a ucenicilor Săi, care s-au întors de la El în Ioan capitolul ȘASE, versetul ȘAIZECI ȘI ȘASE. Acea istorie a început în Galileea cu o probă alimentară și s-a încheiat la impunerea semnului fiarei, așa cum este prefigurată de numărul numelui papei, care este ȘASE, ȘASE, ȘASE. Galileea înseamnă „punct de cotitură”, iar 11 septembrie 2001 a fost un „punct de cotitură” profetic (Galileea), iar ziua de naștere a lui Irod a fost împreună cu conducerea Galileii. Glasul de început al capitolului optsprezece din Apocalipsa și glasul de încheiere al Apocalipsei optsprezece sunt amândouă reprezentate de Galileea, care este un punct de cotitură.

„Există lecții care trebuie învățate din istoria trecutului; și atenția este îndreptată asupra acestora, pentru ca toți să înțeleagă că Dumnezeu lucrează acum pe aceleași linii pe care a lucrat întotdeauna. Mâna Sa se vede în lucrarea Sa și printre neamuri acum, întocmai cum s-a văzut neîncetat de când Evanghelia i-a fost vestită pentru prima dată lui Adam în Eden.”

„Există perioade care constituie puncte de cotitură în istoria națiunilor și a bisericii. În providența lui Dumnezeu, când sosesc aceste diferite crize, este dată lumina pentru acel timp. Dacă este primită, urmează progres spiritual; dacă este respinsă, urmează declin spiritual și naufragiu. Domnul, în Cuvântul Său, a descoperit lucrarea ofensivă a Evangheliei, așa cum a fost dusă înainte în trecut și cum va fi în viitor, până la conflictul final, când agențiile satanice

își vor face ultima lor mișcare uimitoare.” Bible Echo, 26 august 1895.

Galilea în 2001 și Galilea la legea duminicală care va veni în curând identifică momentul când este revărsată lumina ploii târzii. În 2001 a fost o revărsare măsurată, dar la a doua voce ea este revărsată fără măsură, așa cum este reprezentat prin extraordinara revărsare de după ce Ilie i-a ucis pe prorocii lui Baal, fapt care a avut loc la petrecerea de ziua de naștere a lui Irod. Ziua de naștere a lui Irod identifică nașterea celei de-a șaptea împărății din profeția biblică, care urmează imediat după moartea împărăției precedente. Statele Unite au început să domnească în 1798, la moartea celei de-a cincea împărății, iar la moartea prorocilor lui Baal a sosit ziua de naștere a celei de-a șaptea împărății. Acea a șaptea împărăție este reprezentată de împărăția înzecită din nord a lui Ahab și de Irod, un reprezentant al împărăției înzecite de nord a Romei păgâne.

Kandi mapembe kumi uyo wabonye pa chinyama, aya akachinkalalila kahule, nu kumusisha, nu kumutengula mpwenu, nu kulya nyama yakwe, nu kumocha na mulilo. Pantu Lesa alibika mu myeo yabo ukucita ukufwaya kwakwe, no kutemwa limo, no kupeela ubufumu bwabo ku chinyama, mpaka amashiwi yakwe Lesa yakafikilishiwe. Kandi mwanakashi uyo wabonye ni kulyo musumba mukalamba, uyo uleteka pa bakateka ba pano nsi. Ukusokolola 17:16–18.

هنأىلع مہسق رّوُص دقو ، ان حوي س أراهي طعي ن أو ، ةمول اسل ه عطق ي ذلأ مَسَقْلأ ءاف ي إىلع قفاوي س دور ي ه ةين ازلل مہض غب نم م غرلأ ىلع عف ، ةدحت ملأ مملأل نوع باتلأ ةرش علأ كول ملأ أم . متكل مم فصن ىلإ غلب ي ةقب اسلأ ةعب سلأ سوؤرلأ نم نى الكلأ ، نم اثلأ س أرلل ةعب اسلأ مہتكل مم او طعي نأ ىلع نوقفاوي مہنإف . جاوز جاوزلأ اذہ نأ ري غ . ةي ملأ علأ امتس ي نكفب ةي ملأ علأ ةلودلأ ن ارتقا ىلع موقت ةكل مم ىلع نوقفاوي مہو جاوزلأ ي ف . «كول ملأ ىلع» ةكل ام «ةأر ملأ» نوكب رّوُص مہ جاوز نأل ، ي زيل ج نأ جاوز ال ، ي ني تال درس لآ ي ف مہم رصن ع جودز ملأ جاوزلأ اذہ مہس او ، لجرلأ بقلب ال ، ةأر ملأ بقلب ةرس لآ ظفتحت ي ني تال لآ يوبن لآ .

„Regii, conducătorii și guvernatorii și-au pus asupra lor înșiși semnul antihristului și sunt reprezentați ca balaurul care merge să facă război cu sfinții — cu aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.” Testimonies to Ministers, 38.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

Cuvântul pe care l-a văzut Isaia, fiul lui Amoț, cu privire la Iuda și Ierusalim. Și se va întâmpla în zilele de pe urmă că muntele casei Domnului va fi întemeiat pe vârful munților și se va înălța mai presus de dealuri; și toate neamurile vor curge spre el. Și multe popoare vor merge și vor zice: Veniți și să ne suim la muntele Domnului, la casa Dumnezeului lui Iacov; și El ne va învăța căile Sale, iar noi vom umbla pe cărările Sale; căci din Sion va ieși legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim.... Și în ziua aceea șapte femei vor apuca un singur bărbat, zicând: Ne vom mânca pâinea noastră și ne vom purta îmbrăcămintea noastră; numai lasă-ne să purtăm numele tău, ca să ni se ia ocară. În ziua aceea Vlăstarul Domnului va fi frumos și plin de slavă, iar rodul pământului va fi ales și plăcut pentru cei scăpați ai lui Israel. Și se va întâmpla că cel rămas în Sion și cel care va rămâne în Ierusalim va fi numit sfânt, adică oricine este scris printre cei vii în Ierusalim: când Domnul va spăla necurăția fiicelor Sionului și va curăți sângele Ierusalimului din mijlocul lui, prin duhul judecării și prin duhul arderii. Isaia 2:1–3, 4:1–4.